

Voorwoord in 'De Winter voor de herfst' van J.C. Philpot

door Ds. J.J. Knap, predikant te Oud Alblas

overgenomen uit een uitgave van J. Campen te Sneek 1854

Geëerde Lezer! Toen ik te Heeg in Friesland Predikant was, las ik nu en dan een predikatie van J.C. Philpot. Zij werden mij ter hand gesteld door de familie Nieuwland, aldaar toen en nu woonachtig. Door wijlen G. Nieuwland, de vader van het gezin, in leven een doorkundig lidmaat van bovengenoemde gemeente en één van mijn warmste vrienden aldaar, waren zij uit het Engels in onze taal overgezet. Ik las dezelve altijd met veel genoegen en niet zelden met grote zegen.

De boekverkooper J. Campen te Sneek enige leerredenen van Philpot in onze taal zullende uitgeven, verzocht mij een woord van aanbeveling voor dezelve te plaatsen. Ik doe dit bij dezen.

Schoon ik graag beken, dat ik in zienswijze enigszins van de auteur dezer leerredenen verschil, nochtans stem ik in de grote hoofdzaak - en hierop komt het toch aan - met hem volkomen en hartelijk overeen. Ik ken geen andere weg tot redding, dan dien, welken de Heere Jezus Christus door Zijn bloed heeft ingewijd. Ik houd naar de aanwijzing der Heilige Schrift geen geloof voor echt, dan dat, hetwelk door den Heilige Geest in het hart is gewerkt en de mens allerinnigst met Christus verenigt.

Met hartelijke ijver, gelijk het de dienstknecht van Christus betaamt, ijvert Philpot ter redding van onsterfelijken zielen. Onbewimpeld en met nadruk spreekt hij van het gevaar, hetwelk de goddelozen dreigt, van het strafbare, van het verfoeilijke der zonde en van het verschrikkelijk oordeel, hetwelk gaan zal over allen, die in hun onbekeerlijkheid sterven.

Maar ook, hij toont in deze leerredenen bekwaam te zijn met de moeden een woord ter regter tijd te zullen spreken. Men zal in deze bladen vraagstukken vinden opgelost, wier beantwoording men elders tevergeefs zocht. Bedrieg ik mij niet, ieder die door de genade van de Heilige Geest zichzelf heeft leren kennen, zal door het lezen van dit boek worden gesticht. Het is vol zalving. De schijver schreef het ongetwijfeld uit het hart en onder biddend opzien tot de Heilige Geest en hetgeen alzo geschreven is, pleegt door dezelfde Geest harten te verkwikken en te openen.

Dat de uitgever een groot debiet zal hebben! Ik zal mij hierover verblijden. Zegene de Heere ook deze poging tot uitbreiding van Zijn Rijk in harten van stervelingen.

Erg graag neem ik deze gelegenheid waar, om mijn Friese landgenoten, onder welke ik met veel vreugde gedurende 7½ jaar het Evangelie van onze grote God en Zaligmaker verkondigde, nog eens een hartelijk 'vaartwel' toe te roepen. Zij houden zich verzekerd, dat ik zeervelen van hen in liefde blijf gedenken, allerbijzonderst hen die ik door woord en wandel mocht tot stichting zijn. Zij weten dat ik voortga hetzelfde Evangelie te prediken en te verdedigen, en dat die God die in Friesland met mij was, zich hier niet onbetuigd gelaten heeft, noch onbetuigd laat met mij te zijn, zodat ik telkens moet zeggen: 'mijn mond, o Heere! Zal Uw gerechtigheid vertellen, de ganse dag Uw heil; hoewel ik de getallen niet weet.'

Oud-Alblas, J.J. KNAP

14 September 1854